

Vzhledem k tomu, že na letošní rok připadlo 20. výročí odeslání prvního učitele ke krajanům v Argentině, byl odpolední program zaměřen hlavně na tuto zemi, především pak na oblasti okolo Buenos Aires a Chaco. Současný lektor v Buenos Aires **Petr Táborský** představil svou záslužnou, i když náročnou práci v obou provinciích. Díky fotografiím a videozdravici tamější české komunity byla jeho prezentace velice sugestivní. Petra Táborského pak ještě doplnili jeho bývalí kolegové. Kromě učitelů přijeli do Prahy i někteří členové české komunity v Argentině a několik studentů, jejichž znalost češtiny je natolik dobrá, že mohou v Čechách studovat i pracovat. Virtuální exkurzi po Argentině zakončila **Marie Štěpánová** prezentací kulinárně-dokumentárního pořadu ČT Pečení na neděli, jehož několik dílů je věnováno právě Čechům v Argentině i jinde ve světě. Je-li řeč o jídle, sluší se zmínit, že jsme též měli možnost ochutnat argentinské víno a cukrovinky. Obojí mělo velký úspěch. Celkovou atmosféru pak dotvořilo několik ukázek různých variant argentinského tanga, které se – jak sdělili tanečníci – předem nikdy nenacvičuje, ale improvizuje, a dalších argentinských folklorních tanců.

Celé setkání se neslo v přátelském duchu a bylo velmi inspirativní. I když za krásného letního dne teplota na nádvoří paláce významně stoupala (jakkoli neatakovala argentinských 45 stupňů ve stínu), o přestávkách se vždy rozvinula živá diskuse, nebyla nouze o setkání s bývalými i současnými kolegy a dalšími odborníky na výuku češtiny jako cizího jazyka, při nichž docházelo k výměně zkušeností, a ani po skončení oficiálního programu hosté nespěchali domů. Všem, kteří připravili a umožnili toto setkání, i těm, kteří se podílejí na realizaci Programu podpory českého kulturního dědictví v zahraničí či jej podporují, patří velké poděkování. Nezbyvá než si přát, aby čeština a česká kultura v zahraničí vzkvétaly a aby příští setkání bylo stejně příjemné a podnětné jako to letošní.

Zpráva z konference Great Writing: The International Creative Writing Conference

Tereza Pařízková, PdF UP v Olomouci

tereza.parizkova02@upol.cz

Ve dnech 13.–14. 7. 2024 se v prostorách Pedagogické fakulty University College London uskutečnil již 27. ročník mezinárodní konference věnované tvůrčímu psaní. Místo konání konference bylo příznačné – UCL se nachází v srdci Bloomsbury, které je živoucím odkazem literatury s množstvím literárních pamětihodností.

Great Writing: The International Creative Writing Conference letos přivítala desítky lektorů a lektorek působících na univerzitách po celém světě. V jednotlivých panelových diskusích se prezentující často zaměřovali na to, co je tvůrčímu psaní, a výuce umělecky zaměřených oborů jako takové, nejbližší – na inspiraci, na tvůrčí proces, ale v případě pedagogické činnosti i na podporu a motivaci studentstva v jejich vlastní tvorbě.

Konference si i přes hojnou účast dokázala udržet komorní a přátelskou atmosféru. Prostory byly členěny do tří místností, ve kterých paralelně probíhala panelová setkání vždy tří příspěvků, které spolu tematicky souzněly. Prezentace byly na závěr doplněny otázkami z publika, které povětšinou přerostly v živou diskuzi. Mnoho účastníků se na konferenci každoročně vrací, aby představili svůj aktuální výzkum.

Mimo akademickou půdu přenesla tvůrčí psaní ve svém výzkumu **Rosalchen Whitecross** z katedry kriminalistiky v Bath Spa University. Workshop psaní vedla v ženské věznici. Svůj zájem o pedagogiku tvůrčího psaní dokázala Whitecross prosadit v místě marginalizované komunity a potvrdit, že obor má svůj obrovský význam v jakémkoli prostředí.

Hojně zastoupeným a diskutovaným tématem se stalo využití **AI ve tvůrčím psaní**. Umělá intelligence se objevila v roli experimentální – když se na základě promptů podílela na tvorbě řady původních prozaických i lyrických textů. Publikum mělo možnost porovnat dva umělecké texty zcela odlišného původu v příspěvku **Paula Williamse** z australské University of the Sunshine Coast. Williams se snažil poukázat na subjektivní stylotvorné faktory díla, podle kterých je stále ještě možné odhalit, který text byl vytvořen umělou inteligencí a který vypsánou rukou zkušených autorů či autorek. Williams poukázal především na humor, který je pro AI v uměleckém literárním textu stále obtížné replikovat, jelikož hůře podléhá nápodobě.

Autorka textu ve svém příspěvku představila výzkum, který realizuje v rámci doktorského studia na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Jeho součástí byla i semestrální výuka tvůrčího psaní navržená pro studentky a studenty oboru český jazyk a literatura se zaměřením na vzdělávání. V tomto semináři budoucí pedagožky a pedagogové pracovali na vývoji vlastního příběhu určeného dětskému čtenáři. Výsledný text jim může nyní posloužit jako materiál do jejich pedagogické praxe.

Z literární galerie: Autor jitřené životní skepse Jiří Šotola

Ladislava Lederbuchová

ladled@seznam.cz

Před sto lety se narodil Jiří Šotola (28. května 1924), umělec více literárních talentů: byl básník, prozaik, dramatik, scénárista, publicista. V polovině padesátých let 20. století byl jednou z vůdčích osobností časopisu Květen a jeho programního hnutí „poezie všedního dne“. Šotolova poezie z šedesátých let je ve znamení civilnosti a deziluze, dramatická a prozaická tvorba, příznačná pro léta následující, autorským postojem potvrzuje významy rozporu jedince a mocensky proklamovaného sociálního ideálu, jenž si osud člověka nakonec podmaňuje. Existenciálně skepticky koncipované téma je Šotolovým tématem kultovním a obraz individua v soukolí společenských tlaků řadí jeho dramata a romány do kontextu tvorby Körnerovy,